

**«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ**

**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2023**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ	ՀԱՏՈՒԿ ԱՆՈՒՆՆԵՐԸ ԱՆԳԼԵՐԵՆ ԴԱՐՁՎԱԾԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ
ԱՌԱՐԿԱ	ՕՏԱՐ ԼԵՁՎԻ ԴԱՍԱՎԱՆԴՄԱՆ ՄԵԹՈԴԻԿԱ/ անգլերեն/
ՀԵՂԻՆԱԿ	ՀԱՍՄԻԿ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ
ՄԱՐԶ	ԵՐԵՎԱՆ
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ	<<Է. ԹԵԼՄԱՆԻ ԱՆՎԱՆ Հ.13 ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑ>> ՊՈԱԿ

Contents

Introduction.....	3
1. A Theoretical Survey of Phraseological Units	8
1.1 The Structural- Semantic Peculiarities of Idioms.....	8
1.2 Approaches to the Classification of Phraseological Units.	10
2. Anthroponyms and Toponyms in Idioms.....	13
2.1 Idioms with Personal Names.....	13
2.2 Idioms with Place Names	16
Conclusion	19
Bibliography.....	21

Ներածություն

Էությունը ճիշտ անվանելը խոսքի հիմնական գործառույթներից մեկն է: Անուն է տրվում մարդկանց և վայրերին, ընտանի կենդանիներին և փոթորիկներին, ոռք խմբերին և տոնակատարություններին, հաստատություններին և առևտրային ապրանքներին, արվեստի գործերին և խանութներին: Անվանակոչելու նպատակն է լուսավորել այն սուբյեկտները, որոնք դեր են խաղում մարդկանց առօրյա կյանքում: Այն ուսումնասիրվել է տարբեր լեզվաբանների կողմից: Լեզվաբանների մեջ ընդհանուր առմամբ ընդունված է, որ հատուկ անունները համընդհանուր լեզվաբանական կատեգորիա են: Հատուկ անունները կազմում են մի համակարգ, որը տարբեր է տարբեր մշակույթներում, և արտացոլում է այն հասարակությունը, որի արտահայտությունն է այն հանդիսանում:

Սույն աշխատանքի **առարկան** հատուկ անուններն են անգլերեն դարձվածաբանության մեջ: Քննարկվող նյութի **արդիականությունը** բացատրվում է նրանով, որ անգլերեն լեզվի լեզվաբանական կողմը ճիշտ ընկալելն ու յուրացնելը միշտ եղել է ամենադժվարն ու ամենակարևորը: Մյուս կողմից, բառակապակցությունները, որոնք բնութագրվում են կառուցվածքային կայունությամբ և ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն փոփոխված իմաստով, լայնորեն կիրառվում են ինչպես բանավոր, այնպես էլ գրավոր լեզվում՝ արտահայտված միտքը դարձնելով ավելի արտահայտիչ, հուզիչ և գունեղ: Նաև արտահայտչական բառակապակցությունները հարստացնում և բազմազանություն են հաղորդում լեզվին:

Աշխատանքի **նպատակն է՝** բացահայտել **անգլերեն** դարձվածաբանության մեջ հատուկ անունների ունեցած դերն ու կարևորությունը, դրանց տեսակներն ու ձևերը, ինչը նպաստում է օտար լեզուն լիարժեք սովորելուն և տիրապետելուն:

Նպատակին հասնելու համար սահմանվել են հետևյալ **խնդիրները**.

- Տարբերակել ազատ բառախմբերը և դարձվածաբանական միավորները՝ ըստ տարբեր դասակարգման համակարգերի

- ուսումնասիրել անձնանուններ և տեղանուններ պարունակող դարձվածաբանական միավորների լեզվական կողմերը, ծագումը, աղբյուրները
- ամփոփել կատարված ուսումնասիրությունը և համապատասխան եզրահանգումներ կատարել:

Ելնելով այս նկատառումներից՝ կարող ենք փաստել, որ անգլերեն դարձվածաբանության ուսումնասիրությունը ոչ միայն մեծ հետաքրքրություն է ներկայացնում, այլև անհրաժեշտություն, քանի որ միայն այդ դեպքում հստակ պատկերացում կունենանք, թե ինչ է բառակապակցությունը, որոնք են նրա հիմնական առանձնահատկությունները: Հաղորդակցության մեջ մեծ նշանակություն ունեն հատուկ անուններով արտահայտությունները, քանի որ դրանք մշակութային, լեզվական, աշխարհագրական, էթնիկական և սոցիալական ինքնության նշաններ են: Ինչի շնորհիվ հնարավոր է պատկերացում կազմել դարձվածաբանության մեջ մշակույթի և լեզվի փոխազդեցության մասին:

Աշակերտներին սովորեցնելով դարձվածքները կիրառել իրենց խոսքում՝ նրանց մեջ ձևավորում ենք ասելիքն առավել տպավորիչ և պատկերավոր ձևակերպելու և ներկայացնելու կարողություն: Դպրոցում դարձվածքների ուսուցումը գերազանցապես նպատակ ունի հարստացնելու աշակերտների բառապաշարը պատկերավոր արտահայտչամիջոցներով, ինչպես նաև, ծանոթացնելով դարձվածքների առաջացման պատմությանը: Դարձվածքների նշանակությունն ու իմաստը բացատրելիս ուսուցչի կողմից տրվում են տարբեր գիտելիքներ, լրացուցիչ տեղեկություններ՝ ընդլայնելով աշակերտների մտահորիզոնը, խթանելով նրանց հետաքրքրասիրությունն ու ընթերցելու ցանկությունը, օրինակ՝ անդրադառնալով հունական դիցաբանությունից մեզ հասած դարձվածքներին՝ աքիլլեսյան գարշապար (Achilles' heel), դամոկլյան սուր (The sword of Damocles), սիզիփոսյան աշխատանք (Sisyphean task) և այլն: Հնարավորության սահմաններում ուսուցիչը պետք է հարստացնի աշակերտների բառապաշարը, նրանց մեջ ձևավորի դարձվածքները ճիշտ ու դիպուկ կիրառելու

կարողություն: Հատկապես պետք է ուշադրություն դարձնել հատուկ անունների ուղղագրությանը՝ դարձվածքի մեջ մեծատառով գրելուն: Աշակերտները պետք է սովորեն, որ իրենց ասելիքը ներկայացնելու համար կարևոր է ոչ թե բառերի քանակը, այլ բառի, արտահայտության տեղին, դիպուկ գործածությունը, և հենց այստեղ էլ օգնության են գալիս դարձվածքները՝ որպես ասելիքի պատկերավոր ներկայացման բաղադրիչներ:

Դարձվածքների ուսուցումն արդյունավետ կազմակերպելու համար կարելի է կիրառել առաջադրանքների մի քանի տարբերակներ, որոնք ավելի արդյունավետ կդարձնեն դարձվածքների յուրացման գործընթացը:

1. Դարձվածքների ուսուցումը կարելի է սկսել զննական եղանակով. աշակերտներին ցույց տալով մի քանի դարձվածքների բառացի (ոչ դարձվածային իմաստով) նկարազարդումներ (դրանք բավականին կաշխուժացնեն աշակերտներին)՝ կառաջարկենք գտնել, թե ո՞ր դարձվածքն է պատկերված, ի՞նչ է այն նշանակում, աշակերտներին կառաջարկենք ասել դարձվածքին հոմանիշ մեկ այլ դարձվածք:

2. Կազմել քարտեր՝ տարբեր դարձվածքների նկարներով, առանձին քարտերի վրա գրել դարձվածքներ: Խմբային աշխատանքի միջոցով աշակերտներին հանձնարարում ենք միացնել համապատասխան նկարն ու դարձվածքը, այնուհետև դրանցով կազմել նախադասություններ:

3. Կազմել խաչբառներ, որոնք պետք է լուծել դարձվածքների բաց թողած բառերով:

4. Հետաքրքիր առաջադրանք կլինի կապակցված խոսք ստեղծելու հանձնարարությունը՝ դարձվածքների կիրառմամբ:

5. Դարձվածքների արտահայտչականությունն ու պատկերավորությունն ընդգծելու նպատակով դասարանում գրում են մի պատմություն, ապա այն հարստացնում դարձվածքներով: Այնուհետև ընթերցելով երկու տարբերակները՝ կատարում ենք համեմատություն, որի արդյունքում էլ աշակերտների համար ավելի

պարզ է դառնում, թե որ պատմությունն է առավել մեծ ազդեցություն և տպավորություն թողնում ունկնդրի վրա, առաջացնում պատկերի իրական զգացողություն:

6. Աշակերտների մեջ դարձվածքների կիրառման հմտություն ձևավորելու համար կարելի է առաջարկել կազմել երկխոսություն՝ կազմված հիմնականում դարձվածքներից:

7. Խմբային աշխատանքի եղանակով խմբերին հանձնարարել բառարանից օգտվելով գրել դարձվածքներ, որոնք առաջացել են տարբեր աղբյուրներից:

Նմանատիպ հանձնարարության շնորհիվ ոչ միայն կհարստանա աշակերտների բառապաշարը, այլ նաև միջառարկայական կապի (մայրենի, պատմություն, արվեստ, օտար լեզու և այլն) միջոցով կզարգանա աշակերտների երևակայությունը, պատկերավոր մտածողությունը, ստեղծագործելու կարողությունը:

Ծանոթանալով դարձվածքներին՝ սովորողները ձեռք են բերում տարբեր տեղեկություններ և գիտելիքներ, ծանոթանում են օտար մշակույթին ու առասպելներին, պատմական իրադարձություններին, ինչը նպաստում է մտահորիզոնի ընդլայնմանը, խթանում նրանց ընթերցասիրությունն ու հետաքրքրասիրությունը դեպի օտար մշակույթը:

Սույն հետազոտական աշխատանքը բաղկացած է ***Ներածությունից, Գլուխ 1, Գլուխ 2, Եզրակացությունից և Գրականության ցանկից:***

Ներածությունում տրվում է թեմայի համառոտ նկարագրությունը:

Առաջին գլուխը, որը վերնագրված է «***Դարձվածաբանական միավորների տեսական հետազոտությունը***», անդրադառնում է ազատ բառախմբերի և դարձվածաբանական միավորների տարբերակման խնդրին, որը համարվում է դարձվածաբանության ոլորտում ամենաքննարկվող և ամենավիճահարույց խնդիրներից մեկը: Դարձվածքները բնութագրող հատկանիշների բազմազանությունը հնարավորություն է տալիս դրանց մոտենալ տարբեր տեսանկյուններից: Հետևաբար, գոյություն ունեն տարբեր դասակարգման համակարգեր, որոնք առաջարկվել են

տարբեր նշանավոր գիտնականների կողմից և հիմնված են տարբեր սկզբունքների վրա:

Երկրորդ գլուխը, որը վերնագրված է **«Անձնանուններ և տեղանուններ պարունակող դարձվածաբանական միավորները»**, անդրադառնում է բառակապակցություններում անձնանուններին և տեղանուններին: Ամբողջ գլուխը նվիրված է հատուկ անուններով բառակապակցությունների ուսումնասիրությանը: Այս գլխում քննարկվում են բառակապակցությունների կառուցվածքը, աղբյուրների տեսակները և ծագումը:

Եզրակացությունն ամփոփում է ուսումնասիրվող հետազոտության արդյունքները:

Գրականության ցանկը ներկայացնում են այն նյութը, որը օգտագործվել է հետազոտության ընթացքում: Հետազոտության համար նյութն ընտրվել է հիմնականում Օքսֆորդի անգլերեն բառակապակցությունների բառարանից [1], Լոնգմանի անգլերեն դարձվածքների բառարանից[2], Լոնգմանի դարձվածաբանական բառարանից [3]:

1. A Theoretical Survey of Phraseological Units

1.1 The Structural-Semantic Peculiarities of Idioms.

Idiomatic expressions have always played an important role in the English language. They form an essential part of the vocabulary of English the proof of which is their wide-spread use in every - day speech and in world literature. They give exactness to the language, add grace and colour to it. Taking into consideration the fact that idioms have wide-spread use, the understanding of these expressions is essential to successful communication whether in listening, speaking, reading or writing.

Word-groups viewed as functionally and semantically inseparable units are regarded to be the subject matter of the branch of lexicological science that studies *phraseology*.

Generally there have been more than one terms and definitions of phraseological units. Russian linguist I. V. Arnold defines phraseological units or set expressions, as he himself terms them, as word - groups consisting of two or more words whose combination is integrated so that they are introduced in speech, so to say, as ready - made units with a specialized meaning of the whole that is not understood as a mere sum total of the meanings of the elements[4]. The same term is used by Professor A. V. Koonin, whose contribution to the theory of English phraseology cannot be overestimated. He gives the following definition: "A phraseological unit is a stable word-group characterized by completely or partially transferred meaning" [5]. According to R. S. Ginzburg, phraseological units are non - motivated word-groups that cannot be freely made up in speech but are reproduced as ready - made units [6].

The great ambiguity of the terms *phraseological units* and *idioms* is quite evident in Great Britain or The United States. The term "idiom" is widely used by western scholars and is mostly applied to phraseological units with completely transferred meanings, that is, to the ones in which the meaning of the whole unit does not correspond to the current meanings of the components.

In "English Idioms and How to Use them" by Jennifer Seidl and W. McMordie we find the following definition: "An idiom can be defined as a number of words, which, when taken together, have a different meaning from the individual meanings of each word " [7].

Thus difference in terminology reflects certain differences in the main criteria by which phraseological units can be distinguished from "free" word-groups. The complexity of the task to distinguish between free word-groups and phraseological units is accounted for by the existence of a great number of marginal cases, the so called *semi-fixed* or *semi-free* word-groups, also called *non-phraseological* word-groups.

G.B. Antrushina suggests two major criteria for distinguishing between phraseological units and free-word groups: *semantic* and *structural*. Phraseological units are said to be characterized by semantic unity. In the traditional approach, phraseological units have been defined as word-groups conveying a single notion, whereas in free word-groups each meaningful component stands for a separate notion [8].

A very interesting point of view concerning the semantic criterion of distinguishing phraseological units from free word-groups proceeds from the definition of a phraseological unit offered by Professor A.V. Koonin: "A phraseological unit is a stable word-group characterized by a completely or partially transferred meaning" [5]. According to the definition the degree of semantic change in a phraseological unit may vary ("completely" or "partially" transferred meaning). In other words, either the whole word-group may undergo a semantic change or only one of its components.

The structural criterion also brings about distinctive features characterizing phraseological units and contrasting them to free word-groups. Structural invariability is an essential feature of phraseological units which finds expression in a number of restrictions.

1. Restriction in substitution

Unlike free word-groups, where the substitution does not present any dangers, in case of phraseological units no word can be substituted for any of its meaningful component without destroying its sense.

2. Restriction in introducing any additional components into the structure of a phraseological unit

Such changes can easily be made in a free word-group without affecting the general meaning of the utterance. In a phraseological unit no additional components can be introduced. However, it should be stated that in fiction we may come across idioms undergone certain variations for stylistic purposes.

3. Grammatical invariability

The grammatical invariability of phraseological units does not allow to make any changes in the component of a phraseological unit. This mainly refers to putting it into the plural form. Nevertheless, this rule has its exceptions as well.

1.2 Approaches to the Classification of Phraseological Units.

The traditional and oldest principle for classifying phraseological units is based on their original content, that is, phraseological units are classified according to their sources of origin. According to their origin all phraseological units may be divided into two big groups: *native* and *borrowed*.

The main sources of native phraseological units are: terminological and professional lexis, British literature, British traditions and customs, superstitions and legends, historical facts and events, personalities, phenomena and facts of everyday life.

The main sources of borrowed phraseological units are: the Holy Script, ancient legends and myths belonging to different religious or cultural traditions, facts and events of the world history, variants of the English language, other languages (classical and modern).

The first classification system based on the semantic principle is devised by Academician V.V. Vinogradov [9]. Vinogradov's classification system is founded on the degree of semantic cohesion between the components of a phraseological unit. The more distant the meaning of a phraseological unit from the current meaning of its constituent parts, the greater is its degree of semantic cohesion. Accordingly, phraseological units are classified into three groups:

1. Phraseological combinations
2. Phraseological unities
3. Phraseological fusions

Phraseological combinations are motivated; one of their components is used in its direct meaning while the other can be used figuratively: bosom friend, to get in touch with.

Phraseological unities are word-groups with a completely changed meaning, that is, the meaning of the unit does not correspond to the meanings of its constituent parts.

Phraseological fusions are word-groups with a completely changed meaning, but, in contrast to the unities, their meaning cannot be deduced from the meaning of the constituent parts. Nevertheless, the borderline between unities and fusions is vague and even, that is why the same phraseological unit may be regarded as a unity by one person and as a fusion by another.

A similar classification is suggested by R.S. Ginzburg only with a slight difference: "phraseological combination" is replaced by "phraseological collocation".

One of the achievements in English phraseology is considered to be the classification system of phraseological units offered by Professor A.V. Koonin [5]. His classification is based on the combined structural-semantic principle. Phraseological units are subdivided into the following four classes according to their function in communication determined by their structural-semantic characteristics:

1) Nominative phraseological units are represented by word-groups, including one meaningful word, and coordinative phrases of the type *wear and tear*. To this class belong also word-groups with a predicative structure such as *ships that pass in the night*. They can be:

- a) Substantive
- b) Adjectival
- c) Adverbial
- d) Prepositional

2) Nominative-communicative phraseological units are verbal word-groups transformed into a sentence when the verb is used in the passive voice.

e.g. *to break the record- the record is broken*.

3) Interjectional word-groups which are phraseological units that are considered to be neither nominative, nor communicative. e. g. *Oh, God!*

4) Communicative phraseological units that are represented by proverbs and sayings. e. g. *the world is a small place; if you run after two hares, you will catch neither*.

Phraseological units can be classified as parts of speech. This classification was suggested by I.V. Arnold [4]. Here we have the following groups:

- a) Noun phraseologisms denoting an object, a person, a living being
- b) Verb phraseologisms denoting an action, a state, a feeling
- c) Adjective phraseologisms denoting a quality
- d) Adverb phraseological units
- e) Preposition phraseological units
- f) Interjection phraseological units.

2. Anthroponyms and Toponyms in Idioms

It is generally agreed among linguists that proper names are a universal linguistic category. They constitute a system which varies across cultures and provides a reflection of the society of which they are the expression. They are linguistic items fulfilling a referential function.

Proper names could be divided into several groups: personal names or anthroponyms, place names or toponyms, diacritics. In our work we will research personal and place names in idioms.

2.1 Idioms with Personal Names

Personal names are also called anthroponyms. Anthroponymy is the study of names of human beings.

In different cultures time periods have often been named after the person who ruled during that period: *Nixon era*, *McCarthyism*, *Elizabethan*, *Georgian*, *Victorian*, etc.

Places and towns can also be given an anthroponym through a relationship to an important figure: *Peloponnesus* was said to derive its name from Greek God *Pelops*.

In science and technology discoveries and innovations are often named after the discoverer or to honor some other influential people: *Avogadro's numbers*, *Diesel engine*, etc.

There are thousands of anthroponyms in every-day use of English language today and the study of them yields a fascinating insight into the rich heritage of the world's most popular language and its development.

The semantic analysis of personal names involved in the phraseological expressions indicates the following types of sources:

1. The Bible

-*Doubting Thomas* - a person who refuses to believe without direct personal experience, a reference to the Apostle Thomas, who refused to believe that the resurrected Jesus had appeared to the ten other apostles, until he could see and feel the wounds received by Jesus on the cross.

-*Judas Kiss* - appearing to be an act of friendship, which is in fact harmful to the recipient. From the given examples we can see that it is used to show any act of treachery under the guise of kindness.

-*The mark of Cain*-the stigma of a murder, a sign of infamy, the sign placed on Cain after the murder of Abel, originally as a sign of divine protection in exile.

-*Abraham's bosom* -heaven, the place of rest for the souls of the blessed, Abraham the Hebrew patriarch from whom all Jews trace their descent.

2. Mythological figures

-*Cupid's dart* -the conquering power of love, Cupid the Roman god of love, son of Mercury and Venus, represented as a naked winged boy with a bow and arrows.

-*Invita Minerva* means lacking inspiration, Latin-Minerva unwilling (the goddess of wisdom):

... -*Achilles' heel* - a weakness in spite of overall strength, which can actually or potentially lead to downfall. While the mythological origin refers to a physical vulnerability, idiomatic references to other attributes or qualities that can lead to downfall are common.

3. Figures from Greek and Roman Antiquity

-*Brave men lived before Agamemnon* -to be remembered the exploits of Agamemnon, king of Mycenae, in the Trojan War were celebrated by Homer and by the tragic poets.

-*Appeal to Caesar*—appeal to the highest possible authority, particularly with allusion to the Bible (Acts), in which Paul the Apostle exercised his right as a Roman citizen to have his case heard in Rome, with the words ‘I appeal unto Caesar’).

4. *Popular culture*

-*Darby and Joan*- a married couple content to share a quiet life of mutual devotion.

-Morton’s fork - a specious piece of reasoning in which contradictory arguments lead to the same conclusion.

5. *Real people*

-*The Jersey Lily* –the actress Lillie Langtry, born in Jersey, she was noted for her beauty and became known as “the Jersey Lily” from the title of a portrait of her painted by Millais.

-*The Corsican ogre*- Napoleon I, Emperor of France, in reference to his Corsican birthplace.

-*Pascal’s wager* –the argument that it is in one’s own best interest to behave as if God exists, since the possibility of eternal punishment in hell outweighs any advantage in believing otherwise, Blaise Pascal.

-*Homeric laughter*- irrepressible laughter, proverbially like that of Homer’s gods in the Iliad as they watched lame Haphaestus hobbling.

6. *Literary texts*

-*Hamlet without the Prince*-a performance or event taking place without the principal actor or central figure, from an account given in the Morning Post, September 1775, of a theatrical company in which the actor who was to play the hero ran off with the innkeeper’s daughter, when the play was announced, the audience was told “the part of Hamlet to be left out for that night”.

-*Beauty and the Beast* – characters in a fairy story by the French writer for children Madame de Beaumont, translated into English.

-*Elementary my dear Watson* – remark attributed to Sherlock Holmes but not found in this form in any book by Arthur Conan Doyle, it only appears later in Sherlock Holmes' films.

2.2 Idioms with Place names

Toponymy is the study of place names, their origins, meanings and use. Place names are the nouns we use to refer to specific places and geographic features. Toponyms can be both place names, real or imaginary, as well as names derive from places or regions. They can be found in many different areas of industry, enterprise, culture and current events. Toponyms can be found in almost every sphere of our life. Some modern-day bands have toponyms for their names: *Chicago* (the American rock band) takes its name from the city of *Chicago*. A number of fabrics have toponyms that notice their place of origin: the shirt fabric called *Oxford* takes its name from *Oxford*, England. There are toponyms of food as well: *hamburgers*, named for *Hamburg*, Germany, and *frankfurters* or *hotdogs*, named for *Frankfurt*, Germany.

In addition to that, the well-known names are derived from toponyms: *Nokia*, *Vaasa*, *Raisio* are corporations, whose names are simply the same as their original location. The names of cheese are derived from toponyms: *Edam* after town of *Edam* in the Netherlands, *Parmesan*, from *Parma*, Italy, *Roquefort* after village in Southern France.

There are also derivations from literary or mythical places: *Eden*, any paradisiacal area named after the religious *Garden of Eden*; *El Dorado*, any area of great wealth, after the mythical city of gold.

The examination of place names involved in phraseological expressions indicates the following types of their sources:

1. places in UK:

- *a London particular* - an extremely thick London fog.

- *the man on the Clapham omnibus* - an imaginary person whose opinions or ideas are considered to be typical of those of ordinary British people, or the average ordinary English person (of either sex). The phrase has been in use since the 1890s when the word 'bus' was already replacing 'omnibus'.

- *carry coals to Newcastle* - to do something unnecessary, to do something that is redundant or duplicative.

- *sent to Coventry* - to be ignored or ostracised. This behaviour often takes the form of pretending that the shunned person, although conspicuously present, can't be seen or heard.

- *shipshape and Bristol fashion* - In first-class order (Bristol, a major port trading with America in the 17th and 18th century).

- *grin like a Cheshire cat* (after the character in Carroll's *Alice in Wonderland*) - to smile or grin inscrutably.

2. Eastern countries related to the British colonial past:

- *like the Black Hole of Calcutta* - any uncomfortable or overcrowded place.

- *all Lombard Street to a China orange* - very heavily-weighted odds.

3. Places on the Continent:

- *build castles in Spain* - to create dreams, hopes, or plans that are impossible, unrealistic or have very little chance of succeeding.

- *Meet one's Waterloo* - suffer a major defeat.

4. Places related to classical heritage

- *fiddle while Rome burns* - to do nothing or something trivial while knowing that something disastrous is happening.

- *between Scylla and Charybdis* - in a position where avoidance of one danger is exposes one to another danger.

-*a Carthaginian peace*- a treaty of peace so severe that it means the virtual destruction of the defeated contestant.

-*Rome was not built in a day*-something that you say which means that it takes a long time to do an important job.

-*The tower of Babel*-a confused mixture of sounds or voices.

Idioms with proper names are widely used in the English language. They are not only colloquial expressions, they can appear in formal style, in poetry. Idiomatic expressions with proper names can fulfill various syntactic functions in a sentence. They can function as a subject, predicate, object, attribute, adverbial modifier of time, place, manner, etc.

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Կատարելով <<Հայրուկ անունները անգլերեն դարձվածաբանության մեջ>> թեմայով սույն հետազոտությունը, հանգում ենք հետևյալ եզրակացությունների.

- Դարձվածաբանական արտահայտությունները միշտ էլ կարևոր դեր են խաղացել անգլերեն լեզվում: Դրանք անգլերենի բառապաշարի էական մասն են կազմում, ինչի ապացույցն է առօրյա խոսքում և համաշխարհային գրականության մեջ դրանց լայն կիրառումը: Հաշվի առնելով այս հանգամանքը՝ այս արտահայտությունների ըմբռնումը կարևոր է հաջող հաղորդակցության համար՝ լսելու, խոսելու, կարդալու կամ գրելու:
- Դարձվածաբանությունը՝ որպես լեզվական համակարգի բարդ ոլորտ, հետազոտության զարգացող ոլորտ է և հետաքրքրության է արժանացել բազմաթիվ կողմերից: Լեզվաբանական ուշադրություն է դարձվել դարձվածաբանական միավորների իմաստային, շարահյուսական և տեքստային հատկություններին, դրանց նկարագրության տարբեր մոտեցումներին և մշակութային առանձնահատկություններին:
- Դարձվածաբանական միավորները շատ բարդ երևույթ են, որը բնութագրվում է մի շարք հատկանիշներով.
  - դարձվածաբանական միավորների մեջ մտնող բառային բաղադրիչների կայունությունը, որով պայմանավորված է դարձվածաբանական միավորների և ազատ բառախմբերի հիմնական տարբերությունը
  - դարձվածաբանական միավորը սահմանելիս առավել հաճախ կարող ենք նշել հետևյալ որակները՝ փոխաբերականություն, արտահայտչականություն, բառակապակցություն
  - դարձվածաբանական միավորները կարող են հանդիսանալ մշակութային տեղեկատվության հարուստ պաշար՝ ներառելով սերունդների ընթացքում ձևավորված աշխարհայացքները:

- Լեզվաբանները տվել են դարձվածաբանական միավորների տարբեր սահմանումներ և դրանք դասակարգելու տարբեր չափանիշներ: Դարձվածաբանական միավորներին կարելի է մոտենալ տարբեր տեսանկյուններից: Գոյություն ունեն զգալի թվով դասակարգման համակարգեր, որոնք առաջարկվել են տարբեր գիտնականների կողմից՝ հիմնված կառուցվածքա-իմաստային սկզբունքի վրա:
- Դարձվածաբանական արտահայտություններում ընդգրկված անձնանունների ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս հետևյալ աղբյուրները՝ Աստվածաշունչ, հունական և հռոմեական դիցաբանություն, ժողովրդական մշակույթ, իրական մարդիկ, գեղարվեստական գրականություն:
- Դարձվածաբանական արտահայտություններում ընդգրկված տեղանունների ուսումնասիրությունը բացահայտեց հետևյալ աղբյուրները՝ վայրեր Մեծ Բրիտանիայում, արևելյան երկրներ, որոնք կապ են ունեցել բրիտանական գաղութային անցյալի հետ և այլն:
- Դարձվածաբանական արտահայտություններում կարելի է նկատել անձնանունների գերակշռում տեղանունների նկատմամբ, արական անունների գերակշռում իգական անունների նկատմամբ, անունների՝ ազգանունների նկատմամբ:

Bibliography

1. Oxford Dictionary of Idioms. Oxford University Press, 2000
2. Longman Dictionary of English Idioms, London, 1980
3. Longman Idioms Dictionary, London, 1998
4. Arnold I. V., "The English Word", Moscow, Higher School Publishing House 1973
5. Koonin A. V., "English Lexicology", Moscow, 1972
6. Ginzburg R. S., Khidekel S. S., "A Course in Modern English Lexicology", Moscow, 1961
7. Jennifer Seidl, W. McMordie, "English Idioms, How to Use them", 1988
8. Antrushina G. B., "English Lexicology", Moscow, Higher School, 1985
9. Vinogradov V. V. "Lexicology and Lexicography", Moscow, 1977